

ПАМ'ЯТІ ВИДАТНОГО БУКОВИНСЬКОГО ПИСЬМЕННИКА ОЛЕГА РОМАНОВИЧА СЕНЧИКА

24 листопада 2015 року пішов з життя відомий український письменник-романіст Олег Романович Сенчик. Життєвий шлях цієї непересічної людини був непростим. Він народився 20 лютого 1942 року в селі Степанівка Теплицького району Вінницької області в селянській родині. Батько загинув на війні, а мати померла при пологах. Усе це сталося в тому ж 1942 році. З рідного села був призваний на військову службу, відтак вступив на філологічний факультет Чернівецького державного університету, який закінчив у 1970 році. З 1971 по 1983 рік – редактор радіогазети “Машинобудівник” (Машинобудівного заводу, м. Чернівці). 1990-1996 роки – відповідальний секретар Чернівецької обласної організації Національної спілки журналістів України. 1997-2002 роки – творча робота. З 2002 року до кінця життя – редактор редакційно-видавничого відділу Вищого державного навчального закладу України “Буковинський державний медичний університет”, а та-

кож коректор часопису “Клінічна анатомія та оперативна хірургія”.

З 1992 року – член Національної спілки письменників України, автор майже двох десятків художніх творів, романів, повістей, оповідань та новел. Нагороджений почесними преміями: Літературно-мистецька премія імені Сидора Воробкевича (2005); Премія “Фундації жінок Америки” за найкращий твір гумо-сатиричної прози (“Сам собі ближній”) (Лос-Анджелес, США, 1996); Літературна премія імені Бачинського “У свічаді слова” (Едмонтон, Канада, 1997); Літературна премія (за перше місце на конкурсі) журналу “Дніпро” (Київ, 2009) за найкращий роман про сучасність (“Лицар на гострому прюзі”).

Олег Романович був професіоналом високого класу, досконало володів українською мовою і охоче передавав свої знання. Він дуже багато знав і розповідав про Україну, її історію і традиції, українську мову, яку любив і шанував. Так змісто-

вно і захоплююче може розповідати тільки людина, щиро закохана у свою справу. Він умів прищепити інтерес до всього, що було йому цікаве.

Ми сумуємо, що Олега Романовича з нами більше немає. Але ми пам'ятаємо і пам'ятатимемо талановитого письменника, колегу та друга.

Редакція часопису “Клінічна анатомія та оперативна хірургія”, а також колектив редакційно-видавничого відділу Вищого державного навчального закладу України “Буковинський державний медичний університет” висловлюють щире, глибоке співчуття рідним і близьким покійного.